

вѣщателитѣ т. е. на Аристандра и Клеоманда Лакониска го. Тѣ обаче, казаха че знакътъ е билъ лошъ, и тогазъ Александръ извѣднѣжъ заповѣда да се повтори жьртвата за Клита; защото прѣди три дѣна той бѣше виделъ единъ чуденъ сънъ и ето го: виде т. е. че Клитъ бѣше седналъ заедно съ тритѣ синове на Пармениона, които бѣха умрѣли и бѣха всички облѣчени въ черно. И щомъ Клитъ бѣше принесжлъ жьртва дойде тогазъ при царьтъ на вечера; а Александръ сжщо бѣше и той свършилъ жьртвоприношенията на Диоскуритѣ. А стана много живопируванието, и се пѣеха нѣкой поезий отъ Праниха, а споредъ други отъ Пиериона, та ония поезии бѣха съчинени нарочно за срамъ и за присмѣхъ на ония войводи, които прѣди малко бѣха побѣдени отъ варваритѣ. Тѣй щото на постаритѣ войводи дойде имъ мжчно, та хулеха и поетътъ и онзи, който пѣеше. Александръ обаче, и свитата му се наслаждаваше, и казваха на пѣвачътъ да слѣдва. Но Клитъ, като бѣше се опилъ, и естествено дрѣзгавъ и развратенъ въ устата си, та негодува отъ всичкитѣ други присжтствующи най много, като казваше че не е било добрѣ прѣдъ присжтствующитѣ варвари и врагове да се укоряватъ Македонцитѣ, които сж много по-добри отъ присмивателитѣ, макаръ че се е случило да паднжтъ Македонцитѣ еднѣжъ въ бѣдствие. Но Александръ каза тѣй: види се приятели че Клитъ защитава и говори за себе си,